

Verslagen van de ritten van WTC Oosterhout, fietsseizoen 2011.

Verslag Piet Raaymakers tenzij anders vermeld.

29-10-2011 Snerttocht.

De nulmeridiaan van het toerfietsen in Oosterhout loopt vandaag door De Vakgarage Oosterhout aan de Kanaalstraat. De geur van vers gebakken worstenbrood en knapperige appelflappen komt je al van verre tegemoet. De opkomst was meteen het seizoenrecord. Christine leidde alles in perfecte banen. Nadat Ad nog een auto verkocht had kon hij ook aan al het heerlijk beginnen. Toen de buikjes rond gegeten waren kon de laatste tocht van dit seizoen beginnen. Rien had een rondje Slingerdreef in gedachten. De aanvliegroute was verrassend, Mary had een vinger in de pap. De Slingerdreef lag er fraai uitgedost bij. Alle schakeringen van groen tot en met flets bruin hingen aan de bomen. De bladeren bliezen hun laatste adem uit om vervolgens als voedsel voor de komende generatie te dienen. De gevallen bladeren ritselden onder de ranke wielen. Kees kwam op stoom en dacht dat het een donderdagmiddag activiteit was.

Helaas voor hem, wij waren aan het afbouwen. Uiteindelijk toch 45 km op de teller. Tien meer dan de bedoeling was. Geen wanklanken. Opfrissen en naar Den Bal.

De Leffe, de pilsjes, de kabouterpjes en het fris laafden de kelen. De erwtensoep met bijlage ging erin als koek. Tim deed zich te goed aan de tomatensoep. Als komend jaar net zoveel kilometers gereden worden als er in de toekomstgerichte verhalen voorspeld werden dan komen wij volgend jaar fietsdagen tekort. Klaas en Mary verzorgden de prijsuitreiking. Nog even stilstaan bij het afgelopen seizoen. Het was, ondanks het soms letterlijke en figuurlijke vallen en weer opstaan, een mooi seizoen.

Ik realiseer me dat dit mijn laatste beroering van het toetsenbord is. Niet verwacht het tot het einde vol te houden. Bedankt voor het lezen en bedankt voor de blijken van waardering.

Toen kwam de olifant met de lange snuit en die blies het hele seizoen uit.

23-10-2011 Chaam.

Wederom een mooie frisse, van een flets zonnetje voorziene, ochtend. Frank is gisteren door een taxi aangereden, een gebroken sleutelbeen en gekneusde ribben zijn zijn deel.

Gerrit was van de partij. Alweer een Renaissance op de fiets (na Ary). Piet v G had een, naar eigen zeggen, standaardrondje in gedachten. Het weekend van de snerttocht is hij op kraamvisite in het Elysée. Opmerkelijk dat de mate van arrogantie bij de voorgangers van de zittende Franse president recht evenredig was met de omvang van het postuur. Bij Sarkozy is de arrogantie omgeslagen naar een omgekeerde evenredigheid met het postuur.

Je zou verwachten dat van een standaardtocht niets te melden is. Toch een paar wetenswaardigheden. WTC De Pionier uit Raamsdonksveer wordt ook gesponsord door Rabo de Amerstreek. Rob en Gerrit gingen voor de verkorte versie. Kramp komt ook voor bij behoorlijk geproportioneerde benen. Een haast onzichtbaar windje vraagt toch krachten van de koprijders.

Rien heeft een goed naseizoen, hij schuwt het kopwerk niet. Bij de campings achter het vliegveld sloeg de vlam weer in de pan. Hans Pijpers (meervoudig kampioen van Oosterhout) haalde ons met een paar man in. Sommigen hadden nog voldoende over en lieten zich de kaas niet van het brood eten.

16-10-2011 De Baronie.

Zestien leden en twee gastrenners van HGW. Een mooie, frisse ochtend waarbij de zon al haar uiterste best doet er een aangename dag van te maken. Geen korte-broeken-weer. Al veel winterjacks zichtbaar. De zon staat in het Oosten/Zuid Oosten de maan, bezig met het laatste kwartier, staat in westelijke richting. Veel maisvelden zijn inmiddels kortgeschoren. Een aantal velden wacht nog met smacht op de kneuzer. Op de, in de schaduw gelegen, weilanden zijn de sporen van de nachtvorst duidelijk zichtbaar. Je ruikt, je ziet, je proeft, je voelt en je hoort de herfst in al haar pracht.

Het afstervingsproces draagt de bron van het nieuwe leven al in zich. Ad W heeft een uitgelezen route voor deze uitgelezen dag in gedachten. Dampende sloten, warme open velden, donkere en koude bosgebieden, alles komt aan bod. Op de terugweg slaat achter het vliegveld de vlam in de pan, het tempo schiet omhoog. De blaasbalgkuiten van Fred hitsen zijn drijfstangen op tot grote hoogten. Peter B is er als de kippen bij. Tussen de twee campings verzandden Jan vd K en Ton L in een heuse file van paarden. Eensgezind wordt Oosterhout bereikt. Nog twee ritten en het seizoen is voorbij.

Erik zit thuis te kniezen nu hij na de operatie aan een trommelvlies niet mag sporten. Ton K kampt nog altijd met zijn ongemak. Van Ton vd S al lang niets meer gehoord. Gerrit heeft afgelopen donderdag weer met de 60+ groep meegereden. Wonderbaarlijk!

09-10-2011 Woudrichem (alternatief)

Negen wtco'ers en drie gw'ers stonden paraat. Rob Bo, Tonnie P en Rene D van het Gouden Wiel versterkten ons. Rob Bo is onlangs tot de orde der vutters toegetreden. Nog meer tijd om te fietsen. Van de twaalf waren er slechts vier die niet van een of andere regeling gebruik maakten. Wat bedoelen ze toch met dat langer doorwerken?

Geen zin in de kleiwegen richting Woudrichem. Een leuk alternatief aangeboord in de vorm van een route van Rob Br, om Rijen langs de hertenboerderij, op verzoek van Rob Bo langs de Faasbloem en op verzoek van Piet R tussen Chaam en Ulvenhout, langs het kraanreparatiebedrijf tussen de weilanden en akkers. Ton S reed bij Rijen de enige lekke band. Rob Br en Piet R constateerden dat gedurende de gehele route ontzettend veel zwerfvuil in de berm lag. Met blikjes gevulde zakken en plastic flessen. En niemand gooit het vuil achteloos weg. De archeologische schatten van over honderd jaar liggen nu langs de kant van de weg. Persoonlijk zie ik ze liever waar ze thuis horen.

Volgens Kees zou het rondom tieners gaan regenen, had hij op internet gezien. Gelukkig klopte er niets van, het begon pas na elfen een beetje te miezeren. Bij de Seeterse Hoeve zagen wij Ton K (die last heeft van perifere neuropathie) en Sjan nog rijden. Wij waren ruimschoots voor de echte regen thuis. De thuisblijvers hebben geen gelijk gekregen.

Gerrit heeft afgelopen zondag weer op de racefiets gereden, het was voor hem een emotionele verademing zich weer op het edele ros voort te bewegen. Hij had van het ritje tot in de kern van zijn lichaamscellen genoten.

02-10-2011 Alphen.

Het was fris, om niet te zeggen koud. Toch reed bijna iedereen in korte broek en in kort shirt. Er was immers warm weer beloofd in de loop van de ochtend. Peter B was op tijd. De ronde van de molen eiste Rien op. De mist was behoorlijk hardnekkig. De nevel klonterde samen tot heuse druppels die zich vastgrepen aan de, als gevolg van de lage temperatuur, hoogstaande haren. Onze hoofden waren letterlijk in nevelen gehuld. Van bepaalde automobilisten hadden wij het idee dat hun hoofden nog figuurlijk in nevelen gehuld waren. Vanaf Meerle werd de route zeer landelijk. De Lage Rooy, een van de gehuchten rondom Meerle, werd aangedaan. Vele binnenwegen waarvan wij het bestaan nog niet wisten werden met een bezoek vereerd. Dan weer in België, dan weer in Nederland. De geuren, de geluiden alles was landelijk. Een boer veegde de restanten van een vracht gehakselde mais van de straat. Eindelijk ging de zon het gevecht met de nevel winnen. De druppels verdwenen van de armen. Fred kwam op temperatuur, hij heeft nog goede benen. Wat wil je als je de laatste tijdrif je plaatsgenoot met een paar seconden verslaat. De enclaves en exclaves van Baarle-Nassau en Baarle Hertog deden ons weer beseffen waar we reden. Met een boog om Alphen en via het fietspad naar Riel. Daarna op de gebruikelijke wijze naar Oosterhout.

Thuis gekomen voelden de benen niet al te best aan, ik mag wel tikken, ze voelden aan als zure pap waar de honden geen brood van lusten. Dat heb je wel eens; een dag dat het voor geen meter gaat, maar bij thuiskomst heb je toch ruim 80 km. gemaakt.

Twan is overigens de ongekroonde koning van de woensdagavond geworden.

25-09-2011 Erik's tweede tocht (Schijf).

Erik had zich laten verrassen. Is afgelopen week aan zijn oor geopereerd. Het gevolg is dat hij 6 weken niet mag sporten. Een tegenvaller. In totaal 15 leden aan de start. Ary maakte zijn opwachting. Hij reed alsof hij nooit was weg geweest. De nevel toucheerde het wateroppervlak. De verstrooide, naar krachten zoekende, zonnestralen deden hun best de ochtendnevel van de velden te verdrijven. Na enig verweer gaf de nevel zich gewonnen. Op de terugtocht liet hij de dauwdruppels, schitterend in het fletse zonlicht, als stille getuigen achter. Zo'n ochtend als deze is genieten in het kwadraat.

Fred liet zijn benen spreken. Na Achtmaal via de Hoekvensedreef naar Schijf. Rechts en links akkers, al dan niet ontdaan van hun gewassen, afgewisseld met weilanden. In de verte de boompertjes die zich al opmaken voor het komende seizoen met verminderde sapstromen. Op het fietspad richting Sprundel moet Tim in de zwaartekracht zijn meerdere erkennen.

Hoe lang zal de theorie van de zwaartekracht nog stand houden, nu een neutrino, een ongeladen subatomair elementair deeltje met een halftallige spin van $\frac{1}{2}$ waarmee zij tot de fermions behoort, zich sneller dan het licht voort beweegt?

Richting het Liesbos raakt Robert V achterop en, naar later zou blijken, tot overmaat van ramp reed hij toen ook nog lek. Ad v D was bij hem in de buurt. Piet R gaf aan terug te rijden, de rest zette, zoals afgesproken, de tocht voort. Wij wisten toen nog niet van de lekke band.

Het verwisselen van de binnenband ging niet zonder slag of stoot. Ad v D had 's-middags iets uit te leggen aan Wilma. De bandafnemer stond zo onder spanning dat hij spontaan los schoot en met een flinke klap de bovenlip van Ad v D tot bloedens toe verbouwde. Toen de band er weer op lag besloten wij dwars door Breda en via Teteringen naar huis te rijden.

18-09-2011 De Beer van Rijckevorsel (zonder Rijckevorsel en zonder de beer).

Tien mannen en één vrouw aan de warande. Vier geprononceerde exhibitionistische ballon-kuiten.

De overige kuiten waren zedig bedekt met een lange of driekwart beenstuk of broek. Op het industrieterrein De Vijf Eiken sloot Tim nog aan. Hij had, onderweg naar de warande, lek gereden.

Toch prettige als je je eigen mecanicien hebt. Weer een dag met een pakhuis vol met wind. Vanaf de bekende 5-sprong een variatie op de route. Landelijke luchten en landelijke geuren worden ons deel.

Bij een uit de kluiten gewassen kippenhok reed Twan lek. De nieuwe binnenband moest het doen met 76 pompslagen. Veel gekakel en zo nu en dan een gekraai van de haan. In Wortel werd in plaats van links af, rechts af gegaan. Richting Hoogstraten. Mary had haar charmes in de strijd gegooid, de route werd iets ingekort. In Hoogstraten reden we langs vele kunstwerken, gemaakt van onder andere groenten, fruit en bloemen. Een huifkar met paard maakte het tafereel compleet. Richting Loenhout. Bij De Kluis pikten wij de oorspronkelijke route weer op, langs de windmolens (niet de favoriete route van Rien, vandaar zijn afwezigheid?). Via het nog in oorspronkelijke staat zijnde hoekcafé in Galder langs fietsenzaak Van Boxtel naar Ulvenhout en Bavel. Mooi gezicht trouwens als je achteraan in de groep rijdt. De bananenschillen vliegen links en rechts met een boog door de lucht om met een dof plofje te eindigen in de graskant van de weg. Wat zou Bokito zich bij ons thuis voelen, hij lust er wel pap van. Na Bavel reed Mary haar eerste lekke band dit jaar. Met vereende krachten werd de binnenband gewisseld. Volgens de kenners waren 62 pompslagen ruim voldoende. Mary bedankte haar mannen. In Oosterhout nog even bij Ary langs. Hij fiets al weer tochten van 30 tot 50 kilometer, heel positief om te horen.

11-09-2011 Stampersgat/Dinteloord (alternatief).

Gisteren avond en vannacht onweer met talloze flitsen en natuurlijk water, soms zelfs in vaste vorm als hagelstenen. Wat morgen te doen? Stampersgat/Dinteloord staat gelijk aan het opzoeken van met klei bevuilde wegen. Geen prettig vooruitzicht. Veertien enthousiastelingen stonden al te wachten. Het voorstel om van het schema af te wijken en richting Poppel te gaan werd instemmend begroet. Via de overbekende wegen naar Poppel, waar het kermis was. Door het natuurgebied de Panneven naar Hooge Mierde. Het ven stond haast droog. Vorige eeuw was het nog een enorme plas water waarop eenden dobberden, nu zie je tussen de pollen het sporadische water. Na Hooge Mierde wordt het natuurgebied Beleven aangedaan. Heel vroeger had je hier vele vennen. Op een gegeven moment is het ontgonnen en zijn er akkers en weilanden gekomen. In 1998 zijn grote delen van het Beleven aangekocht door Het Brabants Landschap, waardoor het Beleven als natuurgebied veel meer perspectief heeft gekregen. Zo zijn speciale (padden)poelen aangelegd en voor de patrijs roggeakkers ingezaaid. Door de ontwateringsloten te dempen komt er een algehele vernatting van het gebied en kunnen de oude vennen gerestaureerd worden. Dit is gerealiseerd wat een prachtig natuurgebied tot gevolg heeft, houten vlonders, grazende koeien maken het plaatje compleet.

Het fietspad na de grens doet denken aan een kermisattractie; Holle Bolle Gijs. Het kanaal van dessel naar Schoten ligt er glad als een biljartlaken bij. Aan de weg door de Staatsbossen van Ravels schijnt geen einde te komen. Een op leeftijd zijnde Belg verrast ons bijna door eerst naar links uit te wijken en

daarna pas de hand uit te steken. Uiteindelijk komt de ongebroken ketting, zonder lekke banden en zonder andere narigheid aan in Oosterhout.

04-09-2011 Arendonk's alternatief.

Geen Rob de Nijs op de dakramen. Gelukkig. Toen de fiets buiten gezet werd was Rob echter wel duidelijk aanwezig. Toch naar de warande. Haast geen wind, de temperatuur is goed. Het gladde, rimpelloze wateroppervlak van het kanaal wordt geteisterd door een waar bombardement van druppels. De druppels slaan minuscule kratertjes. Het waterpolotoernooi is al in volle gang. Twan en Hans staan er ook. Toch maar een rondje maken. Volgens de weervoorspellers zou het even droog worden. Richting Terheijden, nog droog, door naar Wagenberg, nog droog, door naar de rotonde en naar Made. De graanvelden zijn gekortwiekt, wat rest is een stoppelveld waarin duiven de laatste korrels lezen. Nog steeds droog, dan maar een lusje over de voormalige uitvalbasis van Peter Span.

Na thuiskomst valt er zo nu en dan miezer. Goed dat we een rondje gemaakt hebben. Nog even naar het filmpje van de tubeverwisselaars kijken, comedy-capers in de polder.

28-08-2011 Etapastour.

De elf van de etapastour brengen het totaal van vandaag op 20 wtco'ers op de fiets. Wind in de rug naar Zaltbommel. Lekker eten en wind tegen terug. De rit werd ontsierd door een valpartij waarbij Ton K en Tim betrokken waren. Beiden vervolgden de rit in de materiaalwagen. Schade aan de fietsen en bij Ton K vier hechtingen in pink en één van de vingers. Onderweg naar Oosterhout een hemelse douche.

28-08-2011 Waardenburg.

Negen man aan de Warande, een forse opkomst gezien de concurrentie van de Etapastour. Takken zwiëpten in de bomen, witte koppen op het water. Besloten de route om te leggen naar Waaienburg. Rob en Ad stelden gaandeweg een mooie gevarieerde route samen. Flexibiliteit ten top. Een eetpauze op een, door bomen omzoomde, dijk. Ad W stond wat verderop en hield zich bezig met vage zo niet duistere handelingen waarbij zijn bidon en een zakje met, voor ons onbekende, inhoud een hoofdrol speelden. Een kiekendief danste in het blauw, wit en grijs uitgetekende zwerk. Op de terugweg veranderde het karakter van de rit van een uitstapje van de zonnebloem in een heuse etappe. Fred en Erik pleegden tot drie keer een geslaagde coup. Zij joegen de uitslagen van de hartslagmeters tot ongekende hoogten. Al met al een geslaagde rit naar Waaienburg, voor herhaling vatbaar. Geen lekke banden en geen kapotte ketting. Wat wil een toerfietser nog meer?

27-08-2011 Oosterhout - Oosterhout - Oosterhout

Als het door was gegaan zou de groep uit 8 personen hebben bestaan. Ad v D, Erik, Fred, Bert, Peter B, Hans L, Piet R en gastrenner Henk van Gestel uit Dorst. Vrijdagavond kwamen de eerste afmeldingen binnen. De weersvooruitzichten waren niet hoopgevend. Telefoon van Ad v D. Wat te doen? De knoop doorgehakt. Afblazen. Zaterdag toch opluchting toen bleek dat dit keer de voorspellingen uitkwamen.

21-08-2011 De Bockenreyder.

Voor de onwetenden, Mr. Slash was de solo-gitarist van Guns & Roses, Brian May was de solo-gitarist van Queen.

dankt haar naam aan de op grote schaal. Op 25 mei 1899 werd een begin gemaakt met het ontginnen van de eerste 700 ha. De werken werden uitgevoerd door de Heidemij. Uiteindelijk werd De rit van vandaag is inmiddels een klassieker die niet mag ontbreken op de kalender. De opkomst was dan ook navenant. Rob reed lek bij de Heilige Driehoek. Via de Drunense Duinen naar Oisterwijk/Moergestel. Wij misten gelukkig de buien. De weg was op plaatsen kletsnat. Diessen, Baarschot, richting Esbeek. Even langs de grote weg richting landgoed De Utrecht.

Het landgoed dankt haar naam aan de levensverzekeringsmaatschappij De Utrecht, die later onderdeel werd van AMEV, dat later is opgegaan in het Belgisch-Nederlands bank- en verzekeringsconcern Fortis. Hoe de latere vrijerij tussen Fortis en de ABN-AMRO is verlopen kan iedereen in het, door Jeroen Smit zeer lezenswaardig geschreven, boek, De Prooi, nalezen. Het bedrijf ontgon vanaf 1898 de uitgestrekte heidevelden op grote schaal. Op 25 mei 1899 werd een begin gemaakt met het ontginnen van de eerste

700 ha. De werken werden uitgevoerd door de Heidemij. Uiteindelijk werd de heide omgezet in 1800 hectare bos en 600 hectare landbouwgrond, terwijl daarnaast nog 400 hectare natuurterrein bleef voortbestaan. Omstreeks 1920 kreeg de verzekeringsmaatschappij ook oog voor de natuurwaarden van het terrein, waardoor een deel van het terrein onontgonnen bleef.

De bordjes volgend kom je langs een golfterrein en dring je steeds dieper het landgoed binnen. De naweën van de buien hangen nog tussen de bomen (vroeger gekapt om als stuthout te dienen in de kolenmijnen), je proeft de vochtige atmosfeer, je ruikt de zompige zandgrond. Tussen de bomen hangen nog de flarden waterdamp die de gestalte aannemen van een fragiele bosnimf, gehuld in een zijdeachtig gewaad, die het geheel een magische zo niet sprookjesachtige aanblik geeft. Op het terras worden wij bediend door nimfen van vlees en bloed. De laatste druppels plengen van de parasols. De koffie, thee en het gebak al dan niet met slagroom smaken opperbest. Via de Prins Hendriklaan met de overdadig uitgevoerde verkeersdrempels naar Poppel en vervolgens de gerichtste weg naar Oosterhout. In Molenschot nog een leuke band bij Piet R.

De ketting bereikt ongeschonden Oosterhout. De ketting heeft de aangepaste kruissnelheid goed doorstaan.

17-08-2011 GP Ad Wijgerde.

De opkomst mocht er zijn. Neuzen tellen. Vele bekenden van Het Gouden Wiel. Zelfs toeschouwers. Fijn dat Gerrit ook van de partij was. Ad Ceasar kwam, zag en overwon. Jan Stultjens werd voor het eerst voorbijgestreefd door onze van Drees genietende secretaris. De onderlinge strijd van de Terheijdenaren viel ruimschoots in het voordeel uit van (Abraham) Fred. De tweestrijd tussen Jan de J en Piet R mag geen strijd meer heten. Laatstgenoemde kan het in het vervolg wel vergeten, zijn tijdritten zijn onderhevig aan, niet te exporteren, niet besmettelijke inflatie.

Bij de tijdrit was zelfs een Gouden echtbaar aanwezig. De snelste uit de gelederen van WTC Oosterhout beleeft binnenkort zijn Robijnen/Smaragden jubileum. Ja, dat mag tegenwoordig nog steeds. Wat zal zijn geheim van de tijdrit zijn? Hij heeft in ieder geval niet als een pater geleefd.

15-08-2011 Den Hout - Den Hout - Den Hout.

Als de klassieker van Rob de Nijs gaat samenspannen met één van de vele klassiekers van Guns & Roses, met name de klassieker waarin Mr. Slash een virtuoos gitaarspel laat klinken dat zelfs door Brian May met moeite te evenaren is, weet je dat een leger psychiaters nodig is om degenen die op de fiets stappen weer enigszins in het spoor te krijgen. Zo ook deze morgen. Ad v D, Peter K en Piet R hebben uren op de sofa gelegen voor ze geestelijk weer een beetje op orde waren.

Bijkomend voordeel van een ochtend als deze is dat de penningmeester er warmpjes bij komt te zitten. Kunnen er straks nog Franse obligaties opgekocht worden om de Euro te redden.

Rust er wel een zegen op deze tocht. De eerste keer was de koffie in België niet te pruimen. Het terras in Den Hout (Ned) was echter bijzonder geslaagd. De tweede keer was het de hitte die roet in het eten gooide. De versnapering in Hoogstraten was weliswaar perfect. Nu weer de regen. Wat volgend jaar?

07-08-2011 Noordhoek.

Rien staat aan de start met het resultaat van de door hem, een aantal maanden geleden, gedane diepte-investering onder de helm. Wat Ad v D deze ochtend gedaan heeft willen wij niet weten, de galgen van zijn koersbroek hingen losjes onder het shirt.

De zon had de boerka afgelegd. Aeolus en Wodan hebben de afgelopen tijd in de sportschool gezeten. Mogelijk hebben ze teveel bruine bonen voorgeschoteld gekregen. Wat een wind!

Erik en Fred sluiten in Terheijden aan. Via Elsakker naar Black Mountain. De Afgebrande Hoef is nog steeds een ramp. Na de fietsbrug over de Mark hergroeperen. Twan en Ad v D werden weer in de schoot van de groep opgenomen. De ketting is net zo sterk als de zwakste schakel. Bij zware omstandigheden gaan voor twee kettingen? Eetstop voor Noordhoek. Twee joggende dames liepen ons voorbij. Voor Noordhoek reden wij hen weer voorbij. De dame met wit kroeshaar in een staart had

praatjes genoeg, was duidelijk niet op haar mondje gevallen. Via Zevenbergschen Hoek naar Blauwe Sluis. De klinkerweg is niet ieders favoriet. Rondje De Ham. Rob ontfermt zich over Robert V. Afsprinten in Den Hout. Vergeleken bij wat Bart, Twan, Ton K en Jan in 't G opvoerden was de sprint op de Camps Elysees van Mark Cavendish amateuristisch te noemen. Twan zat lang op rozen, maar toen vond Bart nog een extra vaatje sprintgeweld in de spelonken van zijn turbodijen. Ton K moest passen en Jan in 't G perste, na al het kopwerk, nog even 65 km/uur op zijn teller. Helaas het mocht niet baten, zijn explosie kwam te laat. Mijn benen waren blij thuis te zijn, eindelijk rust.

31-07-2011 Lange Schouw 80 km (PvG)

De strijd om het opkomstklassement is nog in volle gang. Grote afwezigen: Ad van D. en Piet R. Beiden vanwege vakantieplichtingen. Ik weet hoe zij dat betreuren. Wordt Peter B de lachende derde en gaat hij eind oktober na de snert met de met de grote beker naar huis?

Het buurtschap Lange Schouw ligt 3 km achter Schijf aan de Belgische grens. Het ontleent zijn naam aan de vroegere steenfabriek met een hoge schoorsteen. Toen we er na 37 km om half tien passeerden, zaten de eerste fietsers die de koffie al verdiend hadden, al op het terras van Café Jagersrust bij de minirotonde. Bij de verkenning deze week stuitte wij nog op het bordje: open om 13.00 uur. Sommige middenstanders denken wel heel gemakkelijk aan de kost te komen. Helaas, de penningmeester maande ons tot doorfietsen. Daarom stopten we even verderop om ons te laven aan het brakke water uit de bidon. Of hebben sommigen van ons iets anders in die plastic fles. Het leek er soms wel op. Jan in 't G kwam niet in het rood en Peter B. reed als verkenners vooruit. Bas dacht in Zundert dat ze daar al begonnen waren met het bouwen van de carnavalswagens. Verder is er over deze rit niet veel te melden en zo hoort het ook.

Robert en ik begonnen in Ulvenhout aan de cooling down. Ik veronderstel dat de andere 14 ook goed thuis gekomen zijn. Om kwart voor twaalf zat ik gedoucht en wel al aan de koffie. "Wat ben jij vroeg thuis" zei mijn vrouw. "Vind je het gek met zoveel rijwind" zei ik.

24-07-2011 Poppel.

Rob de Nijs geselde het zolderraam raam. Volgens buienradar zou het even droog worden. De zon had een superboerka aangedaan. Het kledingstuk maakte haar verdrietig, de tranen bleven stromen, dan gelijk een waterval, dan gelijk een nevelspuit. In totaal stonden vijf dwazen aan de warande. Kees zegde zijn geloof in buienradar op. Peter B stond er zelfs in korte broek. De nestor van de club had het regenjasje al aan. Ad van D en Piet R opperden een route die in de buurt zou blijven. Het was opgehouden te regenen. Vol goede moed naar het parcours tussen de twee bruggen over het Markkanaal. Bij de Meerberg ratelden de eerste druppels op de helmen. Volgens Kees waren het druppels die uit de bomen vielen. Na de brug van Terheijden bleven de druppels de hardheid van de helm testen. De theorie van Kees ging niet meer op. Gekozen werd, na een smekende blik op het kapelletje, voor de kortste weg naar huis. Peter B maakte nog een ommetje via het tunneltje en de Witteweg. Na thuiskomst bleef de zon huilen. Een opgelucht gevoel. Afgelopen woensdag hadden Nick en ik meer geluk, het bleef na de bui droog.

Cadel Evans zal deze Tour winnen.

17-07-2011 IJzeren Willem tocht.

Driemaal is scheepsrecht. Zouden wij vandaag het monument van Wim van Est weten te vinden? Een halsstarrige wind probeerde ons het fietsen zuur te maken. De onvermoeibare aandrijfstangen van Jan in 't G maalden en maalden. Zijn geheim is inmiddels bekend. De mythe rondom zijn tijdrif neemt ongekende proporties aan. Wat zouden wij hem graag eens zien schitteren in de polder, al was het maar voor een keer. Na Oudenbosch was het waterpeil bij Rob zo hoog geworden dat een pauze ingelast werd. Na de grote weg nam de spanning toe. Ton K had zijn huiswerk goed gedaan. De Wim van Eststraat werd gevonden (goed dat er nog plattegronden bestaan). Voor de echte supporters, er staan nog huizen te koop.

Het is vandaag precies 60 jaar geleden dat Wim in de afdaling van Col d'Aubisque het ravijn invloog. Een dag eerder had hij in de etappe van Agen naar Dax (185 km) met de hulp van Gerrit Voorting het geel genomen. Na Dax volgde de legendarische rit naar Tarbes. Wim had achterstand opgelopen in de klim. In

de afdaling probeerde hij de meesterdaler Magni te volgen. Na een paar bochten ging hij voor de eerste keer onderuit. Opkrabbelen en weer verder. Als een baksteen liet hij zich onverschrokken omlaag vallen. De adrenaline gierde door zijn aderen, hij moest en hij zou het geel verdedigen. Weer een bocht, een sluijschutter. Het vervolg is bekend. Een tuimeling van 70 meter. De Belg de Kok dwong Pellenaars te stoppen. De Pel stapte, met de onafscheidelijke sigaar tussen de lippen, uit en keek in de diepte, daar bewoog een geel bloempje tussen al het groen. De pontiac liep nog. In het ziekenhuis bleek dat hij niets mankeerde, achteraf had hij door kunnen rijden. Maar ja, achteraf kijk een koe in haar kont. Vanuit het Heike over Etten Leur, via een mooie binnendoorweg, met wind in de rug, naar Rijsbergen vervolgens naar Ulvenhout. Nog een wateraflaat. De kruissnelheid is Tom te machtig. Tandje terug.

10-07-2011 Vennentocht.

De Altenatocht was gisteren letterlijk in het water gevallen. Vorig jaar hadden ze last van de warmste dag van het jaar. Hopelijk volgend jaar beter.

Terug naar vandaag. Wat een opkomst. Deze dag komt met stip binnen in de top vijf van dit jaar. Fred had geen feest gehad. Jacques liet zijn neus weer eens zien. Op naar de vennen via de bekende wegen langs Dorst, Gilze, Riel. Tussen Riel en Hilvarenbeek nu eens geen plaspauze doch een eetpauze. Twan sprint voor de bolletjestrui. Onderweg naar Biest Houtakker zien wij dat het Schapenvrouwke 50 jaar is geworden. De langgevelboerderijen liggen er mooi bij. Rechts gras en akkervelden links bosranden. De vennen laten zich van hun beste kant zien. De zon reflecteert op het strakke wateroppervlak waarop trossen lelies dobberen.

Het Landgoed van Assisië (Biezenmortel/Udenhout) wordt aangetipt. Huize Assisië werd in 1904 gesticht door de broeders Penitenten voor de verpleging en opvoeding van verstandelijk gehandicapte jongens. Voor de geïnteresseerden is op de volgende webpagina de geschiedenis te vinden:

http://www.steenhuis-onderzoek.nl/publicaties/pdf/Huize_Assisie.pdf.

Na Biezenmortel, door een met eiken en varens omzoomde weg naar de landbouwweg, richting de Rustende Jager. In de buurt van Loon op Zand raakt de pijp van Jacques leeg. Ad v D en Piet R laten zich afzakken en rijden samen met hem, in een rustiger tempo, naar Oosterhout.

Heeft de kruissnelheid toch nog te hoog gelegen? Toch kiezen voor twee groepen? Dit laatste blijft moeilijk. Europa krijgt het al niet voor elkaar om voor twee groepen te gaan, de Noordelijken (m.u.v. Ierland) en de Zuidelijken. Iets om over na te denken.

Nog wat statistische gegevens: De gemiddelde leeftijd was vandaag ruim 50 jaar. De jongste was ruim 14 jaar. De oudste was ruim 72 jaar.

03-07-2011 Numansdorp.

Deze week of volgende week komt er meer nieuws van Gerrit. Afwachten is het parool. Hij repareert nog steeds fietsen, schroom niet ze te brengen.

Weer wind. Driekwart van het bestuur aanwezig, alleen de vrouwelijke noot ontbrak. Bij het Pannenkoekershuijs werden Erik en Twan opgepikt. In een lijn richting de Amer. Op de Moerdijkbrug niet harder dan 22 km/uur. In de Kiltunnel was het ieder voor zich en God voor ons allen. De graanschuur en de bietenschuur van De Hoekse Waard toonden zich in al hun pracht. Kleurrijke borders langs de akkers. Het palet van Vincent van Gogh zou er jaloers op zijn. Schenkeldijk; nog nooit van gehoord? Strijen Sas. Ja hoor, de brug van het sluisje staat open. Dus, net als voorgaande jaren, met de fiets op de nek over de smalle, van relingen, voorziene sluisdeur. De zwengels van de sluisdeuropeningen zorgen voor wat oponthoud. Buiten de sluis lag de sleepboot van mijn zus. Zwaaien. Over de dijk langs de nieuwe natuur. De Klem, ooit van gehoord? Na de Volkeraksluizen was het links af en meteen rechts af. Ton K wist niet meer waar de Volkeraksluizen lagen. De koffie/thee was gepland in voormalig Fort de Hel. Helaas, ondanks de toezegging dat ze vanaf 11:00 uur open zouden zijn, hing er een fors slot aan de poort. De uitbating gebeurt door vrijwilligers. Dan maar ineens door naar Oosterhout. De wind in de rug geeft velen vleugels. Een buizerd scheerde rakelings langs. De blok uien langs de Pootweg was gisteren gerooid, de klonten zware klei, inmiddels plat gereden, deden aan kasseien denken. Via Langeweg naar Terheyden. Op de Schuivenoordseweg moest de secretaris zich laten gelden. Samen met Peter B joeg hij het tempo op naar 40 km/uur. Slachtoffers bleven niet uit. Uiteindelijk rolden wij toch gezamenlijk Oosterhout binnen. Met pijnlijke benen stap ik van de fiets, juist op tijd los van de trappers.

26-06-2011 Rondom de Maas.

Een benauwde vochtige lucht heette ons deze dag welkom aan de warande. Gerrit had nieuws voor ons, nieuws waarvan iedereen even stil werd, sommigen kregen zelfs spontaan kippenvel. Afwachten wat de uitslagen van de onderzoeken zullen zijn. Er is een tumor in de darmen geconstateerd.

Met 16 mannen en 1 vrouw op weg. Twan heeft nog steeds veel last zijn de heroïsche steptocht. Altena is een mooi fietsgebied. Jan in 't G hield het tempo er strak in. Zo nu en dan moest het onderbroken worden voor de hergroepering. Het beoogde café was dicht. Zondagsrust staat hier hoog in het vaandel. Een paar schapen op de weg. Ton K ontfermde zich over een schaap dat verstrikt raakte in het gaas. Hij is een echte schapenfluisteraar. Rien belandde op een comedy-capers achtige wijze in het gras. Zijn poging een schaap de doorgang te versperren eindigde in een sierlijke, vertraagd uitgevoerde val. Café Maasstream ging juist open. De uitbater neemt het waarschijnlijk niet zo nauw met de lokale mores. Mary kwam onbewust in een diende rol terecht, onderweg naar de vrolijke vierkante meter kreeg ze koffie ter verdeling aangereikt. Pinnen was niet mogelijk. Hoofdrekenen is moeilijk. Vanaf de kruising richting Heusden de wind tegen. Als de koffie met gebak afgerekend is, is het geoorloofd de penningmeester achter te laten, hij heeft zijn werk gedaan. Rien nam, zeer bekwaam, het stokje van Twan over. Ton K, Ad v D en Piet R escorteerden hem naar Oosterhout. Misschien moeten wij toch iets aan de kruissnelheid sleutelen. Neerwaarts bijstellen?

19-06-2011 't Zand (G'berg eo).

Bui en wind. Tegen half negen was het droog. Ad v D, Hans en Piet R overlegden welke richting op te gaan. De geplande route werd, gelet op de toestand van het zwerk, omgezet in een, indien nodig, zeer snel thuis ritje. De gedachten van Ad v D waren elders, één van de twee border collies is deze week overleden. De stemming van de kwebbelaar was identiek aan de grijze luchten. Gisteren had hij onder barre omstandigheden de JJC te Wageningen gereden. Besloten werd de bossen te mijden. Gekozen werd voor de open polders, waar de wind vrij spel heeft. De fietspaden zijn dan snel droog. De korte rit had zijn mooie kanten. De lucht was dan gekleed in stemmig grijs, dan in pikzwart, dan weer in maagdelijk Maria blauw. De centrale tekende af tegen een gitzwarte achtergrond, slechts voorzien van een iele strook wit uit de schoorsteen. Een haast surrealistisch beeld. Zo nu en dan prikte de zon nog stevig door het wolkendek. Het was warm met het regenjasje. Geertruidenberg, Raamsdonksveer, Oosteind en weer terug naar huis. Geen spat water van boven gehad. Goed en wel thuis viel er weer een bui. Geluk is met de

13-06-2011 Giersbergen.

De wekker niet goed afgesteld. Haast je rep je. Nog juist op tijd. Een aantal vakantiegangers was weer terug. Op papier een kort eenvoudig ritje. In de praktijk toch iets anders. De wind deed weer eens een aanzienlijke duit in het zakje. Tot Heusden was de wind ons gunstig gestemd. Peter B. fungeerde als haas. Niet iedereen kon het tempo fluitend volgen. In Elshout was een bijeenkomst van tractoren uit de oude doos. Een pruttelend en brommend geluid rolde door de straten. De bijbehorende blauwe walm was minder prettig. Het is alles of niets. Bij de Rustende Jager werd het fruithapje en/of koekhapje genuttigd. De inwendige mens mag niet vergeten worden. Het ommetje langs de Blauwe Meren pakte iets anders uit dan gedacht. Een kniesoor die daar op let. Op de Fazantenweg reed Peter K. lek. Den Hout, Dongen en Rijen reden door, ze wisten niet dat er lek gereden was. Rien mag trots zijn op zijn prestatie na de lange periode van afwezigheid. Het schaatsen werpt zijn vruchten af. En natuurlijk zijn talenten. Iedereen mag trouwens trots zijn op de elke zondag weer geleverde prestatie (op de fiets wel te verstaan).

11-06-2011 Limburgs Groen.

Het was vroeg en het was fris. Negen enthousiastelingen vertrokken naar Limburg. Camping Schoonbron diende als uitvalsbasis. Eerst vlaai met slagroom en koffie met een enorm voetbad, de thee bleef gelukkig in de glazen. Slingerend door Limburg en een stukje van de Voerstreek. Jan in 't G was een echte reisleader. Om de kudde bij elkaar te houden reed hij sommige stukken meerdere keren. De

klassiekers van het heuvellandschap zaten in de route. Hans begon iets te fanatiek aan Camerig, hij weet nu wat het is om jezelf op te blazen. De praktijk is soms een harde leermeester. Fred en Jan de R dartelden gelijk jonge lammetjes naar boven, Mary ging gelijk een hinde, soepel en gracieus. Na de afdaling van de Vaalserberg kreeg Ad mot met de bestuurder van een BMW. De bestuurder, zijn pet achterstevoren op, had meer oog en oor voor zijn mobieltje. Het resultaat was dat Ad, zonder dat wij het merkten ver achter was gesukkeld. In Vijlen werden wij opgehouden door een huifkar met de traditionele tractor ervoor. Bij de kerk toch maar even op Ad gewacht. En jawel de schietgebedjes werden verhoord, Jan had hem weer bij de kudde gebracht. De ambulance op de Kruisberg was niet aan ons besteed. De Eyserbosweg deed in niets meer aan Michael B denken. Halverwege koffie, thee en heerlijke soep. In de verte donkere wolken, boven ons één donkere wolk met gelukkig weinig inhoud. De druppels maakten de parasols niet eens nat. Onderweg was er wel sprake van stukken met zeer veel zuurstof in de lucht, hier had het fors geregend. Jan in 't G is niet alleen een perfecte reisleader, hij is ook een wolkenfluisteraar. Hij bezweert de wolken hun inhoud elders te dumpen. Magische krachten? Ook uit de felgekleurde knijpflacons? Bovenop de Cauberg verkozen Hans en Ad de kortere weg naar de camping. De rest ging de uitdaging van nog een paar klimmetjes aan, met als uitsmijter de Keutenberg. Tegen vier uur waren wij weer veilig op de camping. Geen lekke banden, geen valpartijen. Wel lekkere soep met lekker stokbrood. Wat wil je nog meer?

08-06-2011 GP Ad Wijgerde.

Voor de verandering eens terug in de tijd, 3 rondjes de tijd om jezelf eens lekker te pijnigen. Toch zeker met de agressieve wind die van geen ophouden wist.

Carlo was nog enigszins vermoeid van zijn inspanningen op de Nederlandse Berg in Frankrijk.

De speciale tijdritfiets beviel hem niet, hij gaf de voorkeur aan zijn normale wegfiets. Jan was meer dan hersteld van zijn verjaardag vijf dagen geleden. Hij reed als een jonge God, alsof er een brommertje voor hem zat. Drie gastrijders van het Gouden Wiel gaven ons een lesje in tijdrijden.

Ad Broeders droeg de krans van Julius Caesar, hij kwam, hij z... en hij overw....

Wie zal in staat zijn hem af te troeven? Mogelijk Marcel Baaij, hij moet het in zich hebben.

Erik boekte 100% meer voorsprong op Fred dan de vorige uitgave. Klaas was niet van het middenblad af te slaan. Piet deed denken aan Delgado, kwam ook te laat aan de start. Gerrit en Anne-Marieke zorgden voor een perfecte tijdwaarneming. Weer een geslaagde avond.

05-06-2011 Willemstad (Rob de Nijs).

Al vroeg gaat de telefoon. De eerste afmelding voor vandaag is binnen. Het ritme van de regen start de eerste klanken tegen het zolderraam. Wat nu te doen? Ik had de rit van Ton overgenomen. De plicht weegt zwaarder dan de slaperige ogen. Onderweg naar de Warande krijg ik een heavy metal versie van het super zoete liedje van Rob de Nijs over me heen. De zacht tikkende regen is overgegaan in waterbommetjes, niet die tomaten die door onze Oosterburen uitgekotst worden, nee echte waterbommetjes kletteren op de fietshelm. Bij het vertrekpunt staan nog drie malloten. De beslissing is snel genomen om deze rit maar zeer kort te houden. Linea recta naar huis, alhoewel Ad v D neemt nog een ommetje via Teteringen en Twan pakt ook nog een heel klein lusje. Robert V kiest ook de kortse weg huiswaarts. Volgende keer beter.

29-05-2011 Udenhout.

Ad v D was voldoende hersteld om vandaag mee te rijden. Gelukkig niet de wind van de Oesterdam. Voor ons vlakke ritje was het toch een geduchte tegenstander. Jan en Ad W voerden gelijk echte onverschrokken generaals het peleton aan in de strijd tegen de dadendrang van de al eerder aangehaalde goden. Wat Messi gisteren was voor Barcelona, waren vandaag de twee generaals voor WTCO. Onderweg toch nog volop te genieten van de vergezichten, wat te denken van het zicht op de kerktoren van Alphen. Op ruime afstand reden wij er in een driekwart boog omheen. Het ronde woonhuis, met de rood-oranje dakpannen, waarin een oud-leerling van Piet v G woont, de half onder de grond verscholen woning met vijver in het buitengebied tussen Alphen en Poppel. De gewassen op het land hunkerden naar vocht, je zou er haast medelijden mee krijgen. Zoals onze benen soms smachtten naar een lager tempo zo smachtten de aardappelen, de mais en het graan naar een mals, verfrissend

buitje. Het fietspad richting Goirle ging over in een klinkerweg, een klinkerweg met de kwaliteiten van haar grotere zus, de weg door het bos van Wallers (landgoed van Puyenbroek). Mary zat volgens mij hier niet echt te genieten. Gladde wegen hebben haar voorkeur. Na Udenhout maakte de wind zijn eerste slachtoffer. Vanaf Loon op Zand vertolkten Piet R, Ad v D en Ad W de rol van thuisbrenger. Eten en drinken daarna weer verder.

In De Moer reed het kwartet de, in goed overleg, doorgereden groep in. Het pechduiveltje had toegeslagen. Uiteindelijk kwamen wij toch nog vlak na elkaar in Oosterhout aan. Robert heeft zich zeer goed geweed. Volgende keer meer, met zware omstandigheden, eet- en drinkmomenten inlassen. Drinken voordat je dorst krijgt en eten voordat je honger krijgt houdt de man met de hamer op afstand. Toerfietsen is naast het redelijk tot stevig doortrappen ook een sociaal gebeuren.

28-05-2011 Koos Moerenhout Classic.

Slechts drie dapperen durfden de uitdaging van de wind aan. Piet v G, Ad v D en Peter v D. Volgens de berichten moet het een mooie doch zeer zware tocht geworden zijn. De Oesterdam zal nog lang in ieders geheugen aanwezig blijven.

22-05-2011 Horendonk.

Vandaag bedraagt de gemiddelde leeftijd van de leden 52,1 jaar.

Ton Kops is weer van de partij. Ary start met de pijngeleide revalidatie. Gerrit is weer opgenomen en voor het weekend, misschien ook langer, weer thuis.

De benen voelen verre van optimaal. De plicht roept, mijn naam staat bij deze rit. Gelukkig kennen velen de route. Onze actieve secretaris levert een enorme bijdrage, hij wordt daarbij gesteund door Carlo, die echt van plan is de komende tijdrit Ad Broeders te verslaan. Dat moet mogelijk zijn. Via de WBR naar de Lange Schouw. Dan de lus naar Horendonk. Een stukje onvervalste kasseien. Via Schijf naar Sprundel. Bij de Chinees keurt Jan de hardheid van het wegdek. Rob knijpt krachtig in zijn rem, een vreemde wending van zijn fiets, een wondje op zijn scheenbeen. Piet v G stelt een alternatief voor. Flexibiliteit ten top. Via Etten Leur naar het Liesbos. In Etten Leur is het de beurt aan Ton Luijten om de hardheid van het wegdek, dit keer in slow-motion, te keuren. Nu eens niet via Prinsenbeek, doch recht door, het rode fietspad kris-kras richting Haagse Beemden. Daarna langs de nu te koop staande voormalige Boskabouter naar huis.

21-05-2011 Zeeland.

Weer loopt de wekker om 06:00 uur af. Ja, ja vandaag staat Zeeland op het programma. Thuisfront begint al te sputteren. Weer de gehele dag weg. De zon doet al haar best. Ochtendritueel afhandelen en naar de Warande. In Steenbergse staan Erik en Fred ons op te wachten. Via de Stoofdijk binnendoor naar Tholen. Een rondleiding door de historische kern, Jan weet overal de weg. De Oesterdam met rechts het Marollegat en links het Zoommeer. Het is afgaand water. De zilte geur dringt de neusgaten binnen. Langs het verdronken land van Zuid-Beveland naar het centrum van de Nederlandse mossel- en oestercultuur. Wie zal daar toch de beste kwaliteit leveren? In Wemeldinge verrast Fred ons op twee onvervalste haarspeldbochten. Voor Goes een spontaan ingelaste pauze in een beschutte bocht van het fietspad. Een haas steekt zijn kop boven het maaiveld.

In Wilhelminadorp moeten wij traditiegetrouw wachten voor de openstaande brug. Zeilklipper "De Hoop" komt voorbij. Deze klipper roept bij mij herinneringen aan de begrafenis van mijn vader op.

In gestrekte draf naar het Veerse meer. De Schelphoek wordt met een bezoek vereerd. De uitbaatster is een Brabantse. De producten komen van Até-snacks in Raamsdonksveer. De appelpunt met slagroom gaat erin als pap. Heerlijk vertoeven in de zon en uit de wind. Overigens is het voor Zeeuwse begrippen haast windstil, voor onze begrippen staat er een stevige bries. Het referentiekader is bepalend. De oevers van het meer leveren diverse fraaie vergezichten op. De natuur is mooi, je moet het alleen willen zien. Sommigen hebben daar meer oog voor dan anderen. Over de smalle sluisdeuren naar het centrum van Veere, hier wordt ook aan de weg gewerkt. In het centrum van Veere verliezen we elkaar uit het oog. Een wirwar van chaotisch door elkaar scharrelende toeristen slaat de groep uit elkaar. De unieke oranjekleur van de shirts brengt ons weer bij elkaar. Op het toeristische fietspad nog goed opletten voor een uit de kluiten gewassen horde skaters. Via de Veerse Gatdam naar de Zuidelijke voet van de

Oosterscheldewerken. Hier wordt het ijs wel erg dun onder mijn fietsbanden. Eten, drinken en eten, vervolgens wachten op het herstel. Het water raast tussen de pijlers door richting zee, Over een paar is het precies omgekeerd. De onderhoudsbedrijven hebben hier een belegde boterham. Een vriendelijke Zeeuw, die hier de weg op zijn duimpje kent, zet ons op de goede weg naar Zierikzee. Daar genieten wij op een zonnig terras aan de kop van de haven van overheerlijke soep. Een tros motorrijders en een scooterrijder parkeert hun motoren en zijn scooter tegenover het terras. Alle motorrijders dragen zwarte helmen. De scooterrijder draagt een Mondriaan helm. Hij wordt toch door de ruige groep geaccepteerd. Hier op het terras wordt het geheim van het bovenaards rijden van Jan ontrafeld. Hij gebruikt de inhoud van knijptuben en knijpzakjes als energieleverancier. De inhoud bestaat uit geconcentreerde energiebommetjes. Vergelijk het maar met zip-bestanden die je uitpakt. Zodra de inhoud van de tubes en/of zakjes in de maag van Jan is wordt het uitgepakt. Het valt uiteen in duizenden impulsen met hoogenergetische waarde. De rest is bekend, dat zien wij regelmatig op de fiets.

Nu nog langs de caissons naar Bruinisse. Daarna de Grevelingendam En de Philipsdam richting Steenbergen. Het was een mooie zonnige dag met voor Zeeuwse begrippen weinig wind.

15-05-2011 La Trappe.

Gerrit is weer thuis. Een snee van 16 cm. rijker.

Vroeg het bed uit. Zes uur is trouwens wel erg vroeg voor de zondag. Deels slaapdronken stonden drie fanatiekelingen aan de Warande. (De 2 P's en Bert). Waar blijft Peter Bastiaansen toch, hij is nooit te laat, integendeel hij is altijd ruimschoots op tijd. De beweeglijke verspreker bracht uitkomst. Peter was heel de nacht in touw geweest met het blussen en nablussen van de brand in Zevenbergen, hij kwam dus niet. Met drie man op weg naar Tilburg. Bert reed ter hoogte van Döhler lek Halverwege het fietspad langs het nog gladde kanaal moesten wij een omleiding volgen. Eigenwijs toch proberen of het niet zou gaan, nee dus. De pad was echt geblokkeerd, weer terug en de omleiding nemen. Om kwart over acht begroetten wij Jan en Kees bij het klooster. Inschrijven en op pad. Wind in de rug ging lekker. De kleppers uit Dongen haalden ons in. In Hoogeloon een stop met fris fruit, koeken en energiedrank. Vervolgens een paar van de acht zaligheden. De kleppers halen ons voor de tweede keer in. Pluvius wordt wakker. Grijs en donkergrijs wolken dienen zich aan. Een aanschouwelijk, doch niet veel goeds voorspellend kleurspel. Na Riethoven kwamen de eerste druppels, voor Dommelen klonterden de druppels samen tot waterbommetjes. Regenjacks aan. Links en rechts veel schuilende fietsers. Het lekke-banden-duivelkje heeft het gelukkig op anderen voorzien. Ook met regen is het Leenderbos met de vennen mooi. Bij het controlepunt (Achelse Kluis) snel stempelen, iets eten en rap verder om niet te veel af te koelen. In de verte klaart het al op. Bert krijgt een onverklaarbare oproep. De meeuwenkolonies van het Groot Malpieven en de Vaarvennen hebben een dag rust. Wat doet die man daar bij die struiken, wat heeft hij een vreemde houding, toen wij er langs fietsten bleek het een vrouw te zijn die de vochtigheidsgraad van het gras iets verhoogde.

De goden van vorige week deden weer hun best. In Hoogeloon stond het stalletje met versnaperingen nog. De kleppers haalden ons voor de derde keer in. Wat later stonden ze met pech langs de kant. De ketting van Bert herbergde een leger muizen, de ketting had geen druppel olie meer.

Abdij Koningshoeven werd zonder noemenswaardige problemen bereikt. Kees en Jan gingen met de auto huiswaarts. Wij durfden geen trappist te nemen uit respect voor de wind die langs het kanaal stevig op kop zou staan. Nadat Bert zijn ketting had gesmeerd gingen wij op weg. In het kanaal stonden mooie golven, sommige zelfs met witte koppen. Een samenspel van water en wind geeft mooie effecten. Het was weer een pittige La Trappe.

De rit "Duin en Maas" is een legendarische rit geworden. Met 8 man vertrokken. Regen. Terugdraaiers. In Loon op (scherp) Zand begon de lijdensweg voor Erik. Lekke band op lekke band. Inferieure schwalbe achterband? Kortste weg naar huis. Bij de vierde lekke band, in de Vlindervallei, heeft Fred de auto maar gehaald.

08-05-2011 Vloeiweide (moederdag)

Het wonder van de Heilige Eik heeft maar kort gewerkt bij Gerrit. Had donderdag nog met de groep gefietst. Voelde zich niet goed. Ging naar de huisarts, die stuurde hem door naar het ziekenhuis, daar

werd Gerrit meteen opgenomen. De ziekenboeg blijft toch op niveau, Jan van Gils was weer van de partij. Vandaag geen vrouwelijke noot. Jammer, de aanwezigheid van Mary geeft de ritten toch iets extra.

Aeolus (Griekse God van de wind) spande nog steeds samen met Wodan (Germaanse God van de wind, leven, dood, kennis en wijsheid).

Jan gaf hem van katoen. Om beurten mochten wij een stukje naast hem op kop rijden, eigenlijk was het niet een kwestie van mogen doch van kunnen. Jan is mogelijk een kruising tussen Fabian Cancellara en Philippe Gilbert, voor de iets ouderen een kruising tussen Eddy Merckx en Louis Ocana, voor de nog ouderen een kruising tussen Fausto Coppi en Jacques Anquetil. Ik denk dat Jan is samengesteld uit het beste van de genoemden. Hij gaat nooit kapot op de fiets, nooit zie je dat hij lijdt.

Met een lus langs Molenschot naar Bavel, zig zag naar de Galderse Meren. Hier bleek dat Rob niet echt de kwaliteiten heeft van een paardenfluisteraar. Even later reed Robert Iek. Piet v G en Rob namen de taak van Gerrit over. Piet R pompte. Ineens een scherpe knal. De binnenband zat er niet goed in. Dit had Rob ons ook proberen duidelijk te maken, maar met een volle mond is het moeilijk praten er komt dan een monotoon gemompel naar buiten waar geen chocolade van te maken is. Een tweede binnenband gezocht. Pompen en weer verder. Op de Bredaseweg weer van de fiets. De band van Robert wordt niet vertrouwd, nu weer een bobbel. Rob, Piet v G en Robert nemen de kortste weg naar huis. De rest gaat verder. Links af naar landgoed de vloeiweide. De naam is ontleend aan het begin 19^e eeuw aangelegde systeem van greppels die loodrecht op de beek stonden. Zo konden de beemden bevloed worden. Op 4-10-1944 werd de vrouw van boswachter Neefs en drie kinderen alsmede 5 verzetsmensen door Duitse soldaten en Nederlandse leden van de SSKK op de vloeiweide vermoord. Na de vloeiweide kris-kras naar het Liesbos vandaar over een nieuw fietspad richting de weg tussen Zevenbergen en Prinsenbeek. Vanaf Zwartenberg de bekende weg naar Oosterhout via Langeweg. Op de vraag of Jan nog langs de dopingcontrole ging moest hij lachen.

01-05-2011 De Heilige Eik.

De voorraad wind is weer aangevuld. Eens moet de bodem toch in zicht komen. Dit keer kwamen wij verder dan 's-Gravenmoer. Net als vorige week naar Biest Houtakker. De brug stond weer open, hadden wij geen last van Vandaar langs het kanaal naar Haghorst. Een mooie sluis uit de vorige eeuw. De brug over en aan de andere oever van het kanaal op een fietspad in aanleg op naar de eik. Bij de eik was het druk. Voorbereidingen voor een dienst? Stalletjes enz. Bedevaart? Tegeltjeswijsheid: "Een eik volgroeit door weer en wind, een mens door tegenslagen die hij overwint". Toch gebeurde er een klein wonder. Gerrit had aan het begin beloofd voor het keerpunt te keren, hij was de gehele week grieperig geweest. Na de eik deed hij zelfs kopwerk. Een wonderbaarlijke opstanding. Pasen was toch vorige week. Spoordonk was opgefraaid met een enorme knoestige stam van een beuk. Wat verder een houten paard. Binnendoor over de Kampina, met een stuk nieuwe natte natuur, deels in beslag genomen door witte grazers, naar Oisterwijk en Udenhout. Als alternatief nu eens langs de Blauwe Meren en Dongen naar huis. In de Heikant nog even naar de fiets van Robert geluisterd. Wat is dat vreemde piepje toch in zijn achterwiel?

30-04-2011 Lek en Linge.

Het vertrek anderhalf uur later dan voorgaande jaren. Toch nog fris. Prisca maakte het zevental compleet. Zeven het geluksgetal, moest een mooie dag worden. De strakke wind bood zeer veel weerstand. De Keizersveerse brug werd iets te snel genomen. Jan slaagde erin Prisca de tocht voort te zetten. Bij de brug van Gorinchem bleek overduidelijk dat de oostenwind het rivierwater nog sneller doet dalen. Dat belooft wat voor de zomer, tenzij de hemelsluizen regelmatig langdurig open gaan. Het bekende dijkje in Schelluinen. Dan naar de stier van Hoornaar. Bij het uitrijden van Hoornaar bleek dat er ook nog een tweede stier is. In Ameide voor het marktplein, dat bezaaid was met oranje-feestvierders, weliswaar met blauwe ballonnen, rechts af de lekdijk op. Wind, wind en nog eens wind tegen. Het water was te ruiken. Regelmatig overnemen was het credo. Lexmond. Sluis van Vianen. Even een korte pauze langs de kant van de weg. Iets eten. En weer verder, de wind deed nog steeds zijn

uiterste best ons achteruit te laten rijden. Eens zal de foto lukken. Jan kan na zijn actieve loopbaan altijd nog proberen fotograaf te worden. Culemborg, langs het spoor en dan rechts af. Tricht. Daarna de mooie dijk met aan beide zijden de stokoude appelbomen. Sommige knoestig gekort. Landgoed Mariënwaard is een genot op zich. Knotwilgen die smeken geknot te worden afgewisseld met reeds geknotte wilgen, aan het eind een paar imposante treurwilgen, de takken zwieren door de vijver. Beesd, thee en koffie in de notenboom. Bij het uitrijden van Beesd stond het paard van Troje. Langs de schilderachtige Linge naar Asperen en Leerdam. Via Arkel naar Gorinchem. Op de dijk naar Dussen komt Prisca in een gigantisch wak terecht. Jan besluit bij haar te blijven en stuurt ons verder. Moe en gekleurd arriveren wij in Oosterhout.

25-04-2011 IJzeren Man.

Inmiddels twaalf en een half procent in de lappenmand. Mocht de pret niet drukken. Met de wind op kop richting Rijen. Volgende keer Tom en Tim waarschuwen dat wij daarlangs gaan. Achter het vliegveld langs. De bekende weg naar Alphen. Het dorp deed uitgestorven aan. Na de kerk rechts af, de klinkers op. Goirle, niet door het bos van Wallers. Bij Kees liep de ketting eraf. Biest Houtakker. De brug stond open. Een schip beroerde het vlakke kanaal. Moergestel. Afgebrand huis. Kerk rechts af. Café links af. De bossen en vennen waar Jan Hommen zijn optrekje heeft, zal voor hem beknibbelen worden met ruim een miljoen minder bonus dit jaar. Oisterwijk, buitenom naar Haaren. Fietspad richting de IJzeren Man. Daarna via de Drunense Duinen naar huis. Klaas en Piet genoten nog van de vergezichten. Bij de Rustende Jager liep de ketting van Kees er weer af. Werk aan de winkel voor Gerrit. Het is druk in de duinen. Met de wind in de rug wordt Oosterhout voorspoedig bereikt. Bij de voormalige Paulus abdij nog een opstopping.

20-04-2011 Grote prijs Ad Wijgerde.

Een warme woensdagavond vormde het decor voor de eerste tijdrit van dit seizoen. De belangstelling was groot. Ad Broeders kwam, zag en overwon. Tegen hem is geen kruid gewassen. Of Carlo moet nog ergens iets verborgen hebben. Gerrit werd bijgestaan door Kees en Frank. Klaas en Ad herstelden de rangorde. Erik heeft een jaar mogen genieten van zijn topprestatie van vorig jaar. Fred is een gevaarlijke outsider. Van hem verwacht ik de komende tijdritten heel veel. Piet van G zag waarschijnlijk de bui al hangen en verzong een list, hij moest op vakantie. Na afloop met een aantal nog een beperkt ommetje gemaakt. De pijn uit de benen rijden was nodig. Het was een geslaagde tijdrit.

17-04-2011 Rucphense Heide.

Tien procent van de leden zit in de lappenmand. Een opkomst van 48% is dan heel mooi. Het weer nodigde uit tot fietsen. Even aangepikt bij een andere groep uit Oosterhout. Op niet mis te verstane wijze tot de orde geroepen. Tussen de bomen richting Dorst hing een egaal blauwe lucht. Het was niet het zicht op een wolkenloze hemel, het was het zicht op de laaghangende uitlaatgassen van een tros tractoren uit de oude doos. Zo heeft ieder zijn hobby. Via de WBR naar Zundert. Dan richting Diana. Links een huis met als dakbedekking geen pannen maar graszoden. Het landelijke deel ontvangt ons met een schitterende symfonie van alle schakeringen groen die maar te bedenken zijn. Vincent van Gogh heeft hier inspiratie opgedaan. Bij kapelletje links af. Fietspaden. Krogten. Het water staat laag. Achtmaal. Grensgebied. Schijf. Dan rechts af, op naar de heide. Rucphen, Sprundel, Liesbos en via Terheijden naar Oosterhout. Op de Schuivenoordseweg pakt Erik nog een training voor de tijdrit mee. Wij proberen het gat te dichten. Fred staat aan de kant van Erik. Hij doet zijn ontregelende werk goed. Afsproken? De rit is iets langer geworden dan de bedoeling was. Onder deze omstandigheden had iedereen er vrede mee.

10-04-2011 Zondereigen.

Ondanks de kilheid van de ochtend lag de opkomst ruim boven de 50%. Twee gastrijders maken het compleet. Iedereen is al op de hoogte van het laatste nieuws, Ary is bijna zonder pijn. Wat te dragen bij de gedane weersvoorspellingen? Velen al in korte broek. Eén zelfs in korte broek en shirt met korte mouwen. De meerderheid nog in lange broek en jack met lange mouwen. Toch is ons een mooie dag beloofd. Eerst het zuur en dan het zoet. Van wie heb ik dit eerder gehoord? Het gaat voorspoedig, wat

wil je met de wind in het hol, zal straks wel anders worden. Aan alles is te zien en te merken dat de lente op doorbreken staat. Een waar bombardement van ontluikend fris groen is ons deel. De geur van nieuw leven bezwangert de lucht. Dorst, richting slingerdreef, richting Chaam dan rechts af naar Meerle, vervolgens Ulicoten. Vergeet de Wilhelminastraat niet. Einde links af, na huisnummer 37 rechts af de Dektstraat in. Zondereigen. Na de kerk links af. Een typisch Belgisch betonbaantje. Aparte architectuur aan de rechterkant. Links een kapelletje. Wij hebben deze dag de zegen. Bels lijntje, Baarle. Via een boog naar Alphen. Weer Bels lijntje. De groep breekt richting Riel. De wind heeft zijn werk gedaan. Constant 10 meter achter de groep rijden eist zijn tol. Piet van G ontfermt zich over Robert V, dat gaat zeker goed komen. Oosterhout wordt zonder lekke banden bereikt. Gelukkig geen ambulance gezien deze rit.

03-04-2011 Lage Zwaluwe.

19 mannen en 1 vrouw vertrokken vanaf de Warande. De weermannen hadden beloofd dat het voor de middag zou gaan regenen. Zij kunnen best de politiek ingaan, daar wordt ook van alles beloofd. Op de Meerberg haalden wij een groep uit Raamsdonksveer in. Zij gingen richting Moerdijk. Bij de Mark hielden wij rechts aan om de brug over te gaan, zij namen de weg naar Langeweg. Tijdens het korte samen fietsen leuke ervaringen uitgewisseld. Zij voelen zich ook echte toerfietsers, geen racemaniakken. Via Zwartenberg, Zevenbergen naar Roodevaart. Wind op kop. Moerdijk, Onder de dijk langs. Camping Jolly heeft een andere naam gekregen. De velden zijn behoorlijk opgeschud. Na de bruggen wordt het tempo opgevoerd. Kees steekt het lont in het kruitvat, Ary is er als de kippen bij. Carla zwemt. Erik rijdt het gat dicht. Lage Zwaluwe. Langs de ijsbaan. Na de flauwe bocht naar rechts slaagt de door Piet R en Erik opgezette actie. Piet laat zoals afgesproken een gat vallen en Erik is weg. Ary betaalt Piet op gepaste wijze terug door hem, na een overname, op het kantje te zetten. Einde weg hergroeperen. Na een paar honderd meter slaat het noodlot toe. Ary laat zich afzakken. Frank heeft het te laat in de gaten, een valpartij. Van voren hebben wij eerst niets in de gaten. Dan een berg ongelooft. Er wordt een fiets uit de sloot gevist. Er blijft iemand op de weg liggen. Wie is het? De opgeviste fiets is een colnago, de colnago van Ary. Dat kan niet want Ary zat bij ons. Wij wisten nog niet dat hij zich af had laten zakken. Gerrit pakt het roer, zoals een echte kapitein dat alleen maar kan, stevig in handen. Het noodzakelijke wordt snel geregeld. De ambulance weet ons te vinden. Nog een binnenband verwisseld. Met een behoorlijk dubbel gevoel wordt Oosterhout bereikt. Een rot einde van een, tot de ruilverkavelingsweg, plezante tocht.

27-03-2011 Heusden.

Het grijze wolkendek weerhield velen er niet van de weg richting Warande te nemen. Weer een mooie opkomst. Moeten wij niet met een scanpoortje en chips gaan werken? Lijstjes bijhouden past toch niet meer in deze tijd waarin automatisering de boventoon voert. Het epd wordt afgeblazen, doe maar even rustig aan. Het voltallige bestuur is aanwezig. In een groep op weg naar Heusden. Een gemene wind tegen. Veel glas op de weg. Kapotgegooide bierflesjes. Statiegeldloos? Een paar druppels, in Raamsdonksveer een nat wegdek.

Onderlangs naar Heusden. Gelukkig is na Waspik de weg droog, anders was het een blubberzooi geworden. Jan had een rondje Heusden in petto. De kasseien deden hun werk. Alles en iedereen werd door elkaar geschud. Richting Drunen, voor Giersbergen links af, een extra lusje om aan de kilometers te komen. Het bekende pad door de duinen. Op het fietspad tussen Loon op Zand en De Moer zagen wij voor het eerst een schotse hooglander met imposante hoorns. Daar wilden wij wel rustig langs rijden. Oosteind laten wij rechts liggen. Op de Heikant wordt stevig aan de boom geschud. Bart, met de turbodijen, is er als de kippen bij.

20-03-2011 Tocht met ontbijt.

De nachtvorst deerde haast niemand. De fietshormonen gierden deze ochtend bij iedereen door het lichaam. Wat een opkomst! Ik herken alle gezichten nog steeds niet. 100% toename van het aantal vrouwelijke deelnemers, schitterend, mooi en prachtig. Hopelijk heb ik de lijst goed ingevuld. Twee groepen. Achteraf bleek er een misverstand over de te volgen route. De eerstvertrekkende groep reed richting Dorst, toen langs Surea naar de stoplichten bij het vliegveld, achter het vliegveld langs, daarna

het fietspad naar Chaam, voor Chaam rechts af om vervolgens op het bekende fietspad weer rechtsaf te gaan richting de slingerdreef. Bavel met een ommetje, Dorst en naar huis. De andere groep reed iets anders. Achter het vliegveld hadden wij niet in de gaten dat Gerrit lek was gereden. Excuses hiervoor. Normaliter zou hij door de tweede groep opgepakt worden, was nu dus niet het geval. Wij reden stevig door, mede omdat aangesloten werd bij een paar snelle mannen.

Het ontbijt bij La Cantina was prima verzorgd. Broodjes, krentenbollen, brood, noem maar op. Gebakken eieren met spek. Drinken in overvloed. De plooiën van de ochtend werden gladgestreken.

Carlo gaf aan alle tijdritten te willen rijden, hij was al in training. Is de winnaar al bekend? Of heeft Erik of Ad nog ergens een vaatje superbenen staan?

13-03-2011 Tocht zonder ontbijt.

Het ontbijt na deze tocht kon niet doorgaan. De uitbater van het gezellige café was van de trap gevallen en lag in het ziekenhuis met drie gebroken ribben. De culinaire activiteit is verschoven naar komende zondag om 10:30 uur in La Cantina.

Wederom een super opkomst. De fietsgretigheid was bij iedereen van de gezichten te lezen. Het ochtendbuitje kon de pret niet drukken. Experiment met twee groepen, per groep een andere snelheid. De snelle groep ging echt snel. Richting Zundert en via Rijsbergen terug. Tot aan Zundert de wind op kop. Iets voor Effen links af om via veel rechts en links bij het Liesbos uit te komen. Jan weet daar echt zeer goed de weg. Met een sneltreinvaart de tunnel in en uit. Prinsenbeek, Haagse Beemden, Makro, Terheyden en via het golfterrein van Bergvliet naar huis. Gemiddelde snelheid lag boven 29 km/uur. Zere benen. Aan de reacties te horen had iedereen het naar zijn zin in de snelle groep. Volgens mij een geslaagd experiment, dankzij de enorme opkomst, inclusief de gastrijders,

06-03-2011 Tweede poging.

Wat een opkomst. Inclusief gastrijders en aspiranten bijna 30 man, waaronder twee vrouwen. Zonnetje en een fris windje. Op weg naar Giersbergen. In de buurt bij de veelbesproken kloostermuur moest een nukkige rem onder handen genomen worden. Pittig windje tegen. Via de Heikant naar 's-Gravenmoer. Op de fazantenweg de eerste lekke band. Via De Moer en Loon op Zand door de Drunense Duinen naar Giersbergen. De groep viel een paar keer uiteen. Vanaf Giersbergen langs het afwateringskanaal naar Waalwijk, vervolgens via het halve zolen pad naar Raamsdonk en naar huis.

27-02-2011 Eerste poging.

Weersvooruitzichten waren niet al te best. De eerste hit van Rob de Nijs werd zondag opgevoerd.

Wat zal ik doen? Dit seizoen voor het eerst het opkomstklassement bijgehouden; ik voel me verplicht te gaan. Er zouden ook aspirant leden komen, die moeten opgevangen worden. De secretaris had de harde kern opgeroepen er te staan. Plichtsgetrouw opgevoerd. Dus het bed uit en het ochtendritueel afwerken. Nog even een telefoontje van de secretaris, hij ziet ervan af. Ik ga toch. Er zal wel niemand staan. Voor het viaduct al behoorlijk nat geregend. Harde zijwind op het viaduct. Wat schetst mijn verbazing? Er staan er al. Uiteindelijk zijn wij met 8 man. De conclusie is snel getrokken: "Dit is geen weer om een tocht te rijden". De man met de paralu gaat naar huis. De rest besluit om de twee uit Den Hout naar Den Hout te begeleiden.

Bij de splitsing aan de Meerberg valt de groep uiteen, drie man richting Terheijden (de echte kanjers) en vier man richting het pannenkoekenhuis om vandaar langs het kanaal naar huis te gaan. Behoorlijk nat komen wij thuis. Meewarige blikken zijn ons deel. Hoeveel gekken stonden er? Dan ben jij niet de enige. Klopt, maar de kop van het seizoen is eraf. Het kan haast niet slechter worden. Het beloofd een mooi seizoen te worden, zeker als er met dit hondenweer al acht man staan.